

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 21398.

Kl. 43 a, ³16/02: 3/02Józef Starobiniec
(Słonim, Polska)
i Benjamin Wołpiański
(Słonim, Polska).**Przyrząd do segregowania i wydawania monet.**Zgłoszono 31 marca 1933 r.
Udzielono 15 kwietnia 1935 r.

Istniejące przyrządy do sortowania względnie do sortowania i wydawania monet są skomplikowane i zawodzą często w działaniu, wskutek czego nie znalazły dostatecznego rozpowszechnienia.

Przyrząd według wynalazku, nie posiadający powyższej wady, jest przedstawiony w przykładzie wykonania na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój podłużny, fig. 2 — odmianę urządzenia według fig. 1, fig. 3 i 4 — przekroje według linii A — B i C — D na fig. 1, a fig. 5 — odmianę, przystosowaną do wydawania monet.

Przyrząd według wynalazku składa się

z umieszczonego wewnątrz osłony 1 toru, który na wystającym nazewnątrz odcinku 2 posiada równą powierzchnię, a w osłonie 1 dzieli się na dwie ścianki 2¹ i 2², tworzące ze sobą kąt, umożliwiające opadanie monet. Na nieznacznej części swej długości ściany kąтового toru są ścięte tak, że pomiędzy nimi wytwarza się otwór 3, który służy do celu, opisanego poniżej. Ścięte ścianki 2¹ i 2² toru są zaopatrzone zboku w listewki 4, 4', które wystają poza górną płaszczyznę ścianek na wysokość, równą grubości najcieńszej z segregowanych monet.

W pozostałym odcinku toru ścianki 2¹, 2² są zaopatrzone w pewną, zależną od ilo-

ści rodzajów segregowanych monet liczbę wycięć prostokątnych 5, 5₁, 5₂..., leżących jedno za drugim. Boki tych wycięć prostokątnych 5, 5₁, 5₂... są tak obrane, aby odpowiadały średnicom poszczególnych segregowanych monet, przyczem bok kolejnych wycięć jest coraz większy. Wycięcia 5, 5₁, 5₂... są częściowo pokryte listewkami 6, 6¹, służącymi jako prowadnice monet.

Pod wycięciami 5, 5₁, 5₂... znajdują się ścianki rozdzielcze 7, 7₁, 7₂..., które dzielą wnętrze osłony na odpowiedniej wielkości otwarte od dołu komory 8, 8₁, 8₂..., pod którymi znajdują się przedziałki 9, 9₁, 9₂... wysuwanej szuflady 10, służącej jako dno osłony.

Na fig. 5 przedstawiona jest odmiana przyrządu według wynalazku, polegająca na tem, że ścianki 7 są zastąpione rurkami, z których na rysunku widoczna jest tylko jedna rurka 11.

Pod każdą rurką znajduje się prostokątny suwak 12 z otworem 13, odpowiadającym otworowi rurki 11. Wysokość suwaka 12 jest zależna od wysokości słupka wyjmowanych monet, to jest od pożądanej ilości wyjmowanych monet. W pewnej odległości od rurki 11 znajduje się na dnie 14 suwaka 12 otwór 15, którego średnica jest nieco większa od średnicy wydawanych monet. Suwak jest zaopatrzony w zamocowaną na nim jednym końcem sprężynę 16, która swoim drugim wolnym końcem opiera się o rurkę 11. Tylne końce suwaka 12 jest zaopatrzony w wyżłobienie 17, odpowiadające rozmiarom jednej monety. Na suwaku 12 jest osadzona dźwignia 18, połączona z płytą 19.

Odmiana urządzenia, przedstawiona na fig. 2, jest przeznaczona do segregowania większej ilości monet i polega na tem, że od strony wejściowej do toru 2 przylega urządzenie transportowe, składające się z taśmy bez końca 20, która jest przewijana na wałkach i której powierzchnia transportowa ma przekrój o kształcie kąta, którego po-

ziomy bok stanowi przedłużenie toru 2. Monety dostają się na taśmę z koryta 21, do którego są wsypywane, i są transportowane pojedynczo przez taśmę.

Działanie przyrządu według wynalazku jest następujące.

Monety z toru 2 zsuwają się po ściankach 2¹ lub 2². W celu przeszkodzenia wypadkowemu ześlizgiwaniu się monet w bok zastosowane są listewki 4, 4¹, które jednak mają wysokość, odpowiadającą grubości tylko jednej monety i nie przeszkadzają, aby zsunęła się na bok, w kierunku strzałki x (fig. 3) moneta, znajdująca się na zsuwającej się drugiej monecie, co zapobiega przypadkowemu dostawianiu się monet w nieodpowiednie przedziałki. Do zsuwania takich monet służą również listewki 6, 6¹. W razie przypadkowego zsuwania się monety, opartej na dwóch monetach, wpada ona w otwór 3, w kierunku strzałki y (fig. 3). Nieprawidłowo zsuwające się monety opadają zatem przez komorę 22 do przegródki 23 szuflady 10. Monety, posuwające się prawidłowo, wpadają w zależności od wielkości ich średnicy, do przedziałek 9, 9₁, 9₂... szuflady 10, skąd mogą być wyjmowane.

Odmiana przyrządu, przedstawiona na fig. 5, służy nie tylko do segregowania, ale również do wydawania monet w określonej ilości lub pojedynczo. Monety, zbierające się w rurkach, z których na rysunku przedstawiona jest rurka 11, opierają się o podpórkę 14 i w razie przesuwania suwaka 12 są przezeń zabierane aż do otworu rurki 15, którą wypadają nazewnątrz. Suwak 12 jest cofany do położenia wyjściowego działaniem sprężyny 16. W celu wydania pojedynczej monety należy nacisnąć dźwignię 18, a wtedy płyta 19 wypycha pojedynczą monetę do otworu rurki 15, skąd wypada nazewnątrz.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do segregowania monet,

znamienny tem, że posiada pochyły tor na monety, który jest umieszczony w osłonie (1) i którego zewnętrzny odcinek (2) ma równą powierzchnię, a który wewnątrz osłony składa się z dwóch ścianek (2^1 , 2^2), tworzących ze sobą kąt i na pewnej długości nieco u góry ściętych w celu utworzenia otworu (3) oraz zaopatrzonych na tejże długości u dołu w listewki (4, $4'$), służące jako prowadnice monet i posiadające wysokość, nieprzekraczającą grubości najcieńszej z segregowanych monet, przyczem ścianki (2^1 , 2^2) na końcowym odcinku zaopatrzone są w wycięcia prostokątne (5, $5'$...) o kolejno większym boku, dobranym odpowiednio do średnicy segregowanych monet.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że wycięcia prostokątne (5, 5_1 , 5_2 ...) są częściowo przykryte listewkami (6, 6^1), służącymi jako prowadnice segregowanych monet.

3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że pod prostokątnymi wycięciami znajdują się przedziałki (9, 9_1 , 9_2 ...) wysuwanej szuflady (10), służącej jako dno osłony (1) przyrządu.

4. Odmiana przyrządu według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że przedziałki (9, 9_1 , 9_2 ...) są zastąpione rurkami (11).

5. Przyrząd według zastrz. 4, przystosowany do wydawania monet, znamienny tem, że pod rurką (11) znajduje się suwak

(12) z otworem (13), odpowiadającym co do wielkości otworowi rurki (11), przyczem podpórka (14) posiada otwór (15), którego średnica jest nieco większa od średnicy wydawanych monet.

6. Przyrząd według zastrz. 5, znamienny tem, że na suwaku (12) jest zamocowana jednym końcem sprężyna (16), która drugim końcem opiera się o rurkę (11).

7. Przyrząd według zastrz. 5 i 6, znamienny tem, że na suwaku (12) osadzona jest dźwignia (18) z płytką (19), która przylega do najniższej monety i, w razie naciskania dźwigni (18), przesuwą tę monetę do wyźłobienia (17), w które zaopatrzony jest suwak (12).

8. Odmiana przyrządu według zastrz. 1 — 7, znamienna tem, że przed odcinkiem (2) toru zastosowane jest urządzenie transportowe, składające się z przewijanej na wałkach taśmy bez końca (20), na którą monety dostają się z korytka (21) i której powierzchnia (a) tworzy kąt o poziomym ramieniu, stanowiącym przedłużenie powierzchni (2) toru.

Józef Starobiniec.
Benjamin Wołpiański.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig:1.

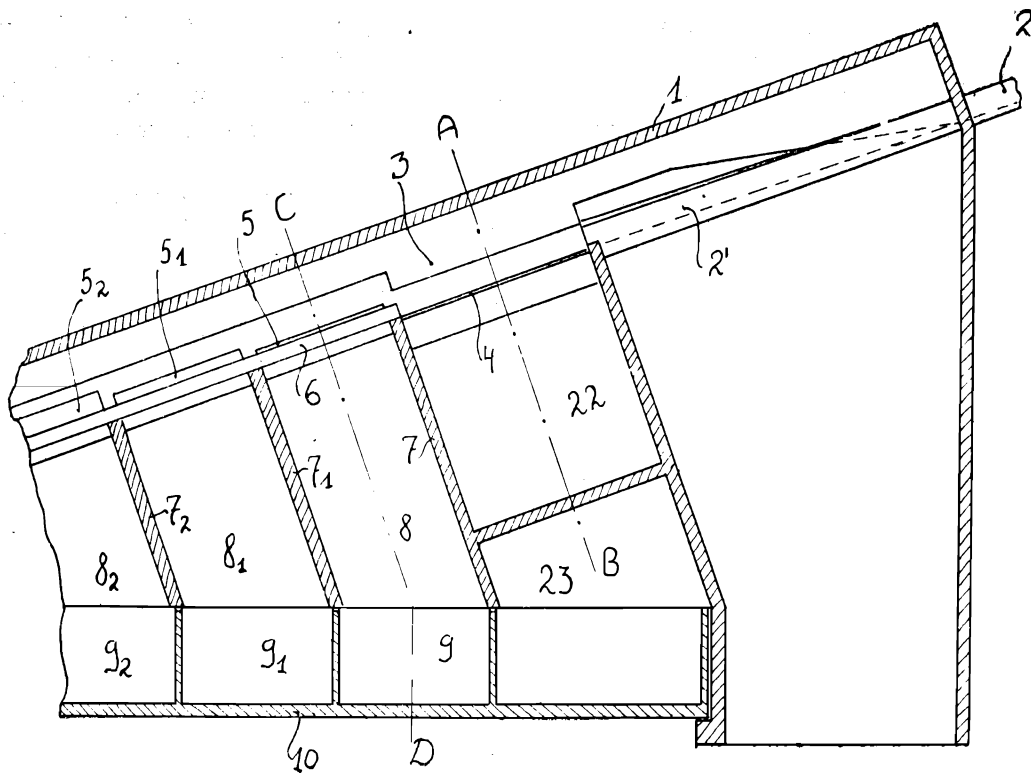

Fig. 2.

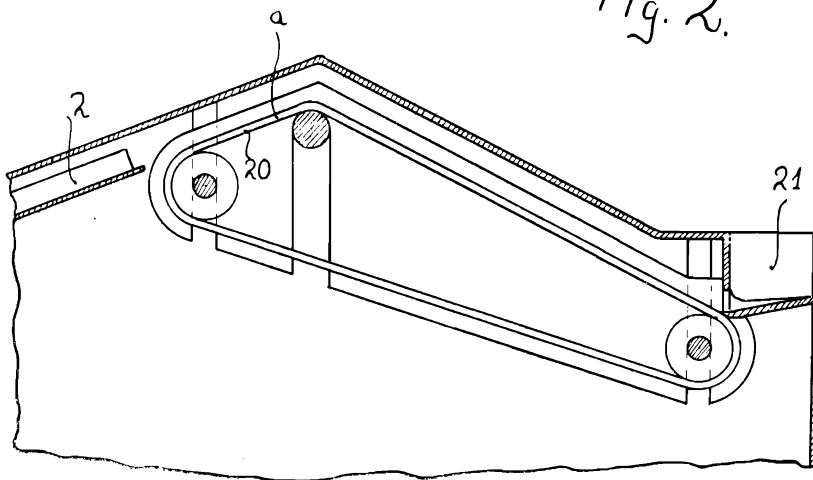

Fig. 3.

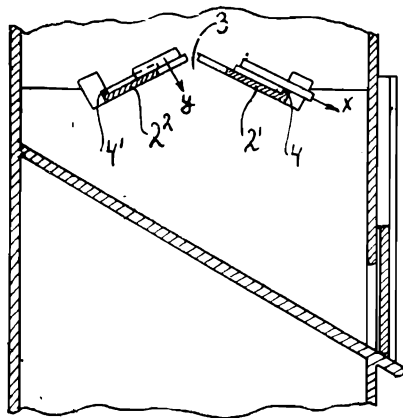

Fig. 4.

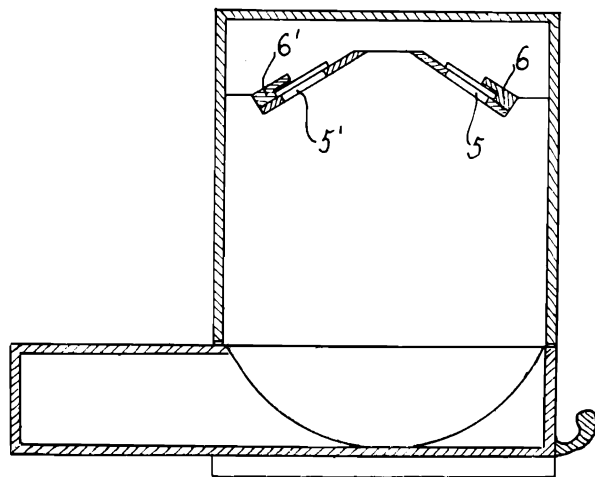

Fig. 5.

